

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 13C/88/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2512214655
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Tvrdá
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2015:2512214655.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany samosudkyňou JUDr. Janou Tvrdou v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska č. 5, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska č. 5, IČO: 36 613 843, proti odporcovi: J. I., L.: XX.XX.XXXX, J. Y., T. Č.: XXXX/XX, o zaplatenie 190,70 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd návrh zamieťa.

II. Súd odporcovi náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Návrhom doručeným súdu dňa 28.11.2012 sa navrhovateľ domáhal voči odporcovi zaplatenia sumy 190,70 eura s príslušenstvom, náhrady trov konania. Uviedol, že uplatnená pohľadávka bola na navrhovateľa postúpená Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 15.12.2006 medzi postupcom Consumer Finance Holding, a.s. na navrhovateľa. Postupca (jeho právny predchodca), uzavrel s odporcom dňa 25.07.2003 Zmluvu o prenájme č. 5606077103. Predmetom prenájmu bol fax KX-FP 153 Panasonic. Odporca bol za užívanie predmetu prenájmu povinný platiť mesačne sumu 383,-Sk počnúc dňom 25.07.2003 do 20.01.2006. Odporca poslednýkrát zaplatil sumu 12,71 eura (383,-Sk) dňa 17.01.2005. Nakoľko odporca neplnil splátky riadne a včas, navrhovateľ si uplatnil zákonný úrok z omeškania počnúc dňom 16.12.2006, t. j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky. Dňa 15.12.2006 postupca postúpil pohľadávku, ktorú evidoval voči odporcovi na navrhovateľa. V čase postúpenia predstavovala pohľadávka sumu 190,70 eura s príslušenstvom.

Odporcovi boli návrh, prílohy i procesné poučenia doručené dňa 16.01.2013 a 24.03.2014, k týmto sa nevyjadril.

Súd vo veci za použitia § 115a ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „O.s.p.“) nenariadil pojednávanie, nakoľko ide o tzv. drobný spor v súlade s § 200ea ods. 1 O.s.p.

Súd vykonal dokazovanie, a to najmä Zmluvou o prenájme zo dňa 25.07.2003, č. 5606077103, Dohodou o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach zo dňa 20.08.2011, Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 15.12.2006 a jej prílohou, pokusom o zmier zo dňa 09.11.2012, špecifikáciou uplatnenej pohľadávky zo dňa 23.07.2014, vyjadrením zo dňa 09.10.2014 i ostatným obsahom súdneho spisu a zistil tento skutkový stav veci:

Pôvodne obchodná spoločnosť Quatro, a.s. ako prenajímateľ uzavrel s odporcom ako nájomcom dňa 25.07.2003 Zmluvu o prenájme zo dňa 25.07.2003, č. 5606077103. Prenajímateľ sa zaviazal poskytnúť odporcovi prenájom faxu značky Panasonic KX-FP 153. Cena predmetu prenájmu bola stanovená na

12.775,-Sk, ktorú sumu sa odporca zaviazal splácať v pravidelných mesačných splátkach v počte 30, po 383,-Sk. Počiatočná akontácia bola v sume 1.285,-Sk. Z predpísaných úhrad v celkovej výške 424,05 eura odporca zaplatil celkom sumu 233,30 eura. Odporca je tak v omeškaní so zaplacením sumy 190,75 eura počnúc 20.01.2006. Predmetná pohľadávka bola na navrhovateľa postúpená zmluvou o postúpení pohľadávok zo 15.12.2006. Dňa 20.08.2011 bolo spísané medzi navrhovateľom, t.j. osobou, na ktorú dodávateľ pohľadávku postúpil a odporcom (po uplynutí premlčacej doby) uznanie dlhu. Odporca vyhlásil, že uznáva záväzok čo do dôvodu a výšky voči veriteľovi, ktorý vznikol na základe zmluvy s pôvodným veriteľom Quatro, a.s., vo výške 329,69 eura a zaviazal sa ho splatiť v siedmich splátkach po 50 eur mesačne s dátumom prvej splátky 30.01.2011. Zároveň v bode 3.4 uznania vyhlásil, že má vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávnych vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 1 a 3 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení účinnom k 15.07.2003 (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa. Zákon sa ďalej nevzťahuje na úver formou preddavku na bežný účet poskytnutý bankou iným spôsobom ako na kreditné karty.

Podľa § 2 písm. a/ a b/ zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len zákon č. 258/2001 Z. z.), na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 100 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 122 ods. 2 Občianskeho zákonníka koniec lehoty určenej podľa týždňov, mesiacov alebo rokov pripadá na deň, ktorý sa pomenovaním alebo číslom zhoduje s dňom, na ktorý pripadá udalosť, od ktorej sa lehota začína. Ak nie je takýto deň v poslednom mesiaci, pripadne koniec lehoty na jeho posledný deň.

Podľa § 558 OZ, ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom v čase uznania dlhu), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2,4 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom v čase uznania dlhu), ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné

zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka (v znení účinnom v čase uznania dlhu), spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

Podľa § 53 ods. 3 písm. a) Občianskeho zákonníka (v znení účinnom v čase uznania dlhu), za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré má spotrebiteľ splniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy.

Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom v čase uznania dlhu), neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. účinného v čase rozhodovania súdu, orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Súd skúmal, či nárok navrhovateľa vzhľadom na dikciu ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. nie je premlčaný (norma má podľa názoru súdu procesnú povahu), na čo bol navrhovateľ upozornený súdom písomne. Vo vyjadrení doručenom súdu dňa 09.10.2014 navrhovateľ poukázal na neústavnosť citovaného zákonného ustanovenia a nesúhlasil s jeho aplikáciou súdom ex offio. Vzhľadom na dikciu zákonného ustanovenia § 5b, ktoré je platnou a účinnou právnou normou, súd túto aplikoval z úradnej moci a zmluvu i dohodu o uznaní dlhu podrobil preskúmaniu z hľadiska ich možnej premlčateľnosti.

Ak je v konaní uplatnená námietka premlčania, je na súde, aby sa v súlade so zásadou hospodárnosti konania obsiahnutou v § 6 O.s.p. prednostne zaoberal len otázkou premlčania práva. Ak je vynútilnosť určitého práva odvrátená dôvodnou námietkou premlčania, súd nemôže už z tohto dôvodu uplatnené právo priznať (stanovisko senátu NS ČSSR z 26.4.1983 sp. zn. Sc 2/83).

Súd predtým ako pristúpil ku skúmaniu opodstatnenosti samotného nároku navrhovateľa, zaoberal sa otázkou premlčania z úradnej moci. Zásada hospodárnosti konania musí viesť konajúci súd k tomu, aby prednostne posúdil premlčanie vzhľadom na to, že v prípade jeho oprávnenosti takýto postup vedie k rýchlemu vydaniu rozhodnutia vo veci samej, bez potreby vykonávania ďalších dôkazov.

Premlčanie je kvalifikované uplynutie času, v dôsledku ktorého súdnu vymáhateľnosť možno odvrátiť námietkou. Zmyslom tohto inštitútu je zvýšenie istoty v právnych vzťahoch. Premlčaním právo nezaniká, iba sa závažne oslabuje. Základným účelom inštitútu premlčania je pôsobiť na subjekty občianskoprávných vzťahov, aby v primeraných dobách uplatnili svoje práva a zároveň aj zabránili tomu, aby povinné osoby neboli po časovo neprimeranej dobe nútené splniť si svoje povinnosti. Inštitút premlčania takto zabraňuje dlhodobému trvaniu práva im zodpovedajúcim povinnostiam.

V danej veci je nesporné že medzi postupcom a odporcom bola uzatvorená zmluva o prenájme, súčasne ide o spotrebiteľskú zmluvu.

V predmetnej veci je zrejmé, že dlh mal odporca zaplatiť najneskôr do 20.01.2006. Premlčacia doba podľa ustanovení Občianskeho zákonníka teda plynula od 21.01.2006 do 21.01.2009. Uznanie dlhu bolo spísané 20.08.2011 medzi navrhovateľom, t.j. osobou, na ktorú dodávateľ pohľadávku postúpil a odporcom (po uplynutí premlčacej doby).

Uznanie dlhu upravené v § 558 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu a výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní. Z toho vyplýva, že uznanie dlhu, riadiace sa Občianskym zákonníkom, musí byť urobené písomne a dlžník v tomto písomnom uznaní dlhu musí uviesť, že zaplatí dlh, ktorý v tomto uznaní musí byť špecifikovaný

čo do dôvodu a výšky (teda musí byť uvedený dôvod, pre ktorý dlh vznikol a konkrétna výška dlhu). Zo zákona existuje právna domnienka, ktorá predpokladá, že ak dlžník uzná svoj dlh, tento dlh v čase uznania trval. V prípade, že dlžník uzná už premlčaný dlh, platí, že účinky uznania dlhu vyplývajúce z Občianskeho zákonníka nastanú, len ak dlžník v čase uznania dlhu vedel o tom, že dlh je premlčaný.

Vzhľadom na formuláciu obsiahnutú v uznaní záväzku zo dňa 20.08.2011, ktorá spĺňa náležitosti podľa Občianskeho zákonníka, súd aplikoval na uznanie záväzku ustanovenia Občianskeho zákonníka, ktoré pokladá navyše s prihliadnutím na vyššie uvedené pre spotrebiteľa za priaznivejšie.

V prejednávanej veci pri uzatváraní dohody o splátkovom kalendári a uznaní dlhu došlo k nekalej obchodnej praktike, ktorá bola v rozpore s požiadavkou odbornej starostlivosti a ktorá podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k výrobku alebo službe, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov. Umiestnenie textu o vedomosti premlčaného dlhu nasvedčuje tomu, že zo strany žalobcu došlo k porušeniu odbornej starostlivosti vo vzťahu k spotrebiteľovi, ktorá predpokladá osobitnú schopnosť a starostlivosť, ktorú možno rozumne očakávať od dodávateľa pri konaní vo vzťahu k spotrebiteľovi zodpovedajúcej čestnej obchodnej praxi alebo všeobecnej zásade dobrej viery uplatňovanej v jeho oblasti činnosti. Z tohto dohoda o uzavretí splátkového kalendára o uznaní záväzku ako nekalá obchodná praktika je zakázaná, preto je uznanie záväzku podľa § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatné (porovnaj napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 07.06.2012 sp. zn. 11Co 37/2012, zo dňa 03.07.2013 sp. zn. 3 Co 54/2013).

Súd nemôže poskytnúť ochranu uplatnenému právu navrhovateľa, ktoré je výsledkom použitia nekalej obchodnej praktiky, pretože výkon práv nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi (§ 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

Krajský súd v Trenčíne vo svojom rozsudku zo dňa 26. marca 2014 sp.zn.: 5 Co 296/2013 taktiež konštatoval v skutkovo a právne obdobnom prípade, vychádzajúc zo skutkových okolností, za akých navrhovateľ dával podpisovať odporcovi dohodu o uzavretí splátkového kalendára, ako i na skutočnosť, že navrhovateľ mal vopred pripravené znenie vyhlásenia o uznaní záväzku, že konanie dodávateľa je v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, pretože navrhovateľ využitím mylných informácií dosiahol uznanie dlhu v záujme predĺženia premlčacej doby, i keď žalovaný zrejme nemal vôbec vedomosť a ani vôľu takéto vyhlásenie urobiť. Podľa jeho názoru je evidentné, že úmyslom navrhovateľa bolo zabezpečiť si pre seba právne isté postavenie na úkor nevedomosti odporcu ako spotrebiteľa. Takéto konanie považoval taktiež za nekalú obchodnú praktiku v zmysle § 8 ods. 4 č. 250/2007 Z. z., pričom takéto konanie považoval aj za rozporné s dobrými mravmi v zmysle § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka a predmetný úkon je teda neplatný v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Takáto praktika podstatne zasahuje do práv spotrebiteľa, pričom navrhovateľ postupoval v rozpore s požiadavkou odbornej starostlivosti.

Súd konštatuje, že uznanie záväzku ako nekalá obchodná praktika je neplatné, a preto s prihliadnutím na premlčanie nároku navrhovateľa, návrh zamietol.

V závere súd uvádza, že v danej veci z hľadiska princípu právnej istoty rešpektoval ustálenú súdnu prax presadzujúcu princíp absolútnej ochrany spotrebiteľa (tzv. „privilegovaného spotrebiteľa“).

Súd ďalej uvádza, že v prípade, ak sa v odôvodnení nezaoberal konkrétnou námietkou účastníkov konania (navrhovateľa), urobil tak preto, že daný argument a taktiež odpoveď naň nepovažoval pre rozhodnutie za rozhodujúce (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s.12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a konštatoval, že odporca mal v konaní plný úspech, keď súd návrh zamietol. Súd však úspešnému odporcovi náhradu trov konania nepriznal,

pretože nepodal návrh na ich priznanie, navyše súd nemal za preukázané, že by mu nejaké v tomto konaní vznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Trnave, trojmo.

Základnými náležitosťami odvolania sú: všeobecné náležitosti (z podania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy), proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205 a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.